

Kristen Michal
Peaminister

14.09.2026

Arupärimine kodus kukkunud eakate abistamise ja valitsuse tegevuse koordineerimatuse kohta

Austatud peaminister

Septembri alguses jõustus Politsei- ja Piirivalveameti töökorralduse muudatus, mille kohaselt ei saadeta politseid enam esimese reageerijana appi kodus kukkunud inimesele, kes ei vaja politsei sekkumist, kuid ei suuda iseseisvalt püsti tõusta.

PPA ressursi otstarbekam kasutamine ning soov suunata politsei eelkõige nende ülesannete täitmisele, milleks politsei on ette nähtud, on mõistetav. Mõistetamatu on aga viis, kuidas sellise tundliku ja otseselt inimeste turvatunnet puudutava muudatusega välja tuldi.

Muudatuse jõustumise hetkeks puudus selge ja kõigi osapooltega kokku lepitud lahendus, kes peab inimesele appi minema olukorras, kus ta ei vaja kiirabi ega politsei sekkumist, kuid ei saa ka ise püsti. Sotsiaalminister Karmen Joller on avalikult öelnud, et toimiv lahendus oleks pidanud olema olemas enne seda, kui Siseministeerium senisest korraldusest loobus. Ka Eesti Linnade ja Valdade Liit on juhtinud tähelepanu sellele, et kohalike omavalitsustega ei olnud uut korraldust kokku lepitud.

Seejärel pakuti lahendusena välja korraldus, mille kohaselt aitaks PPA inimesi töövälisel ajal, kuid tööajal jääks reageerimine kohalike omavalitsuste ülesandeks. Ka see ettepanek ei toonud selgust ning omavalitsused on väljendanud valmisoleku ja vajalike ressursside puudumist.

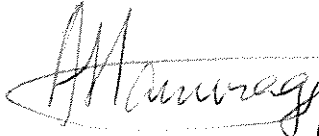
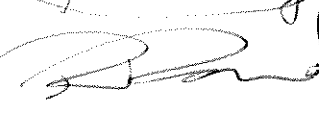
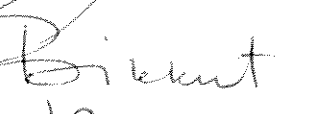
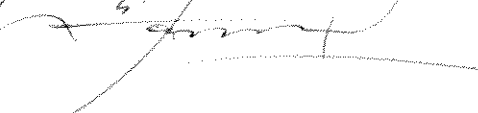
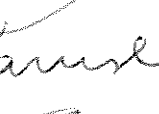
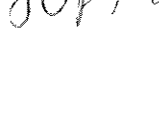
Tekkinud on olukord, kus eakas inimene või tema lähedane ei pruugi teada, kelle poole abi saamiseks pöörduda, ning ka riigiasutuste ja kohalike omavalitsuste vahel ei ole olnud üheselt arusaadav, kelle ülesanne ja vastutus abi osutamine on. Selline olukord puudutab otseselt inimeste turvalisust ning riigi usaldusväärsust.

Seejuures ei ole tegemist üksnes ühe valdkondliku küsimusega. Viimasel ajal on ka mitmes teises küsimuses, näiteks tasuta ühistranspordi korraldamise või viibimiskeelu pikendamise puhul 72 tunnini, on jäänud avalikkusele mulje, et valitsuse liikmete seisukohad ja kavatsused ei ole enne nende avalikustamist omavahel piisavalt läbi räägitud.

Lähtudes eeltoodust palume Teid vastata Riigikogu kodu- ja töökorra seaduse § 139 alusel järgmistele küsimustele:

1. Kuidas oli võimalik, et uut korraldust kommu­ni­keeritakse enne, kui on olemas alternatiivne lahendus? Kas ja millal olite Teie peaministrina sellest probleemist ning ministeeriumide erimeelsustest teadlik?
2. Kas peate peaministrina aktsepteeritavaks, et inimeste turvalisust otseselt puudutav töökorraldus kinnitatakse enne, kui on kokku lepitud ja rakendatud toimiv asenduslahendus?
3. Kes vastutab Teie hinnangul tekkinud olukorra ja segaduse eest?
4. Milline saab olema valitsuse üheselt kokku lepitud lahendus?
5. Kas näete selles juhtumis laiemat valitsuse juhtimise ja ministeeriumide vahelise koostöö probleemi, arvestades, et ka mitmes teises küsimuses on ministrid esitanud avalikkuses üksteisest erinevaid või omavahel kooskõlastamata seisukohti?
6. Mida kavatsete peaministrina muuta valitsuse töökorralduses, et valitsuse poliitilised otsused oleksid enne nende avalikustamist asjaomaste ministrite, ametkondade ja teiste vastutavate osapooltega läbi räägitud ning inimestele antaks selge ja üheselt mõistetav sõnum?

Lugupidamisega

Andre Haimrägi 
 Reili Rand 
 Züleyha Duvioğlu 
 Tati Allas 
 Põhja Siikant 
 Reinhold Kajak 
 Laura Lõunenets 
 Madis Kallas 
 Ester Karmel 
 Tanel Kiik 
 Jaak Aab 
 Heljo Pihlo

TUT MARRN ~~ZZ~~

Belmen jett ~~Belmen~~